

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco uzasadniona i Komisja nie zastosowała w sposób prawidłowy procedury doradczej.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że zaskarżona decyzja jest dotknięta oczywistym błędem w ocenie istotnych okoliczności faktycznych.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia przez Komisję uprawnienia do cofnięcia decyzji, na podstawie art. 34 ust. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, ze względu na oparcie zaskarżonej decyzji na błędnej wykładni art. 33 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego [rozporządzenie nr 952/2013] dotyczące szczegółowych zasad stosowania niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego ⁽²⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieważności art. 33 rozporządzenia delegowanego 2015/2446 ze względu na to, że po pierwsze, jeśli Komisja dokonała prawidłowej wykładni tego przepisu, to jest on nieważny, ponieważ narusza wymogi określone w art. 290 TFUE, oraz, po drugie, jest on w każdym razie nieważny ze względu na to naruszenie.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu przez zaskarżoną decyzję ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej oraz Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
6. Zarzut szósty oparty na przekroczeniu i niewłaściwym zastosowaniu uprawnień przez Komisję poprzez wydanie zaskarżonej decyzji i, odpowiednio, uchylenie decyzji RCO, co w sposób nieunikniony wynika ze wskazanych powyżej zarzutów, a także niewłaściwego zastosowania przez Komisję w celach politycznych jej uprawnienia do cofnięcia decyzji, co podważa cel tego uprawnienia, jakim jest zapewnienie prawidłowego i jednolitego stosowania reguł pochodzenia przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/563 z dnia 31 marca 2021 r. w sprawie ważności niektórych decyzji dotyczących wiążących informacji o pochodzeniu [(decyzje RCO)] [notyfikowana jako dokument nr C(2021) 2072, Dz.U. 2021, L 119, s. 117]

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2015, L 343, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Jeronimo Martins Polska / EUIPO – Aldi Einkauf (Vitalss plus)

(Sprawa T-325/21)

(2021/C 297/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Polska) (przedstawiciele: adwokaci E. Jaroszyńska-Kozłowska i R. Skubisz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Vitalss plus – zgłoszenie nr 17 969 083

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 kwietnia 2021 r. w sprawach R 503/2020-1 i R 647/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej oraz, w przypadku przystąpienia do postępowania przez drugą stronę w postępowaniu przed izbą odwoławczą, interwenienta.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Guangdong Haomei New Materials i Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisja

(Sprawa T-326/21)

(2021/C 297/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Chiny), Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Chiny) (przedstawiciele: M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico i G. Falla, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące spółki wnoszą do Sądu o stwierdzenie w odnośnej części nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji 2021/456 (UE) z dnia 29 marca 2021 r., doręczonego im w dniu 30 marca 2021 r., nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, a posiłkowo rozporządzenia „podstawowego” (rozporządzenia 1036/2016), zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkody wynikające z ich zastosowania oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące spółki podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku konkretnego stwierdzenia przesłanek dumpingu, zasad sprawiedliwego postępowania i kontryktoryjności oraz naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i nadużycia władzy z uwagi na ogólny charakter zarzutów i brak faktycznego sprawdzenia informacji przekazanych w duchu współpracy.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z prawem, gdyż Komisja nie dokonała konkretnego ustalenia odnośnych warunków rynkowych i nie pozwoliła skarżącym spółkom na skorzystanie z prawa do obrony w znaczeniu materialnym. Podsumowując, HaoMei i King Metal zostały uznane za stosujące dumping i z tego powodu objęte cłami wyrównawczymi, nie z uwagi na ich własne zachowania w ramach eksportu z Chin, lecz z uwagi na ogólną pozytywną ocenę chińskiej gospodarki, a zatem w sposób zupełnie ogólny. Przekonana o słuszności swego stanowiska Komisja pominęła wszelkie konkretne badanie dokumentów przekazanych przez skarżące przedsiębiorstwa.